

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A Fülke-14 lakója**

1. A Fülke-14 lakója

Pedál-János

A Fülke-14 szűk vasajtaja félig nyitva állt, a szellőzőből érkező hűvös, fémes huzatban sűrű porszemcsék táncoltak. János óvatosan betolta az elvetemedett lapot, és belépett a dohos félhomályba. Alinda szorosan a nyomában haladt, ujjai megfeszültek János zubbonya szélén.

A sarokban, a rozsdás vezetékek takarásában egy sovány, megtört férfi kucorgott: L656. A szemeiben vad, tépett félelem bujkált, ahogy a közeledő léptek zajára a falhoz lapult. Szürke kolóniaruháján idegen, durva szövésű foltok sötétlettek.

- Ki vagy te? - kérdezte Alinda élesen, de a hangjában bujkáló harag mögött ott remegett a tudásvágy. - Igaz, amit a generátoroknál sustognak? A Légióból jöttél?

- Ne... ne gyertek közelebb! - sziszegte L656 szaggatottan, miközben gyanakvóan méregette őket. - A gép mindent hall. A C-szektorosok azt hiszik, övük a rend... de a Légióban nem pedált hajtottunk. Ott harcoltunk a fennmaradásért.

Gábor bácsi nehéz léptekkel érte utol őket az átjáróban, és komor ábrázattal mutatott a jövevényre.

- Ez az ember zavart hoz a szektorba - morogta a férfi, miközben gyanakvóan nézte L656 megtört alakját. - A közösségi szabályzat szerint az ismeretlen eredetű lakókat azonnal jelenteni kell az Őrszemeknek. Ha rejtegetjük, a saját adagjainkat vonják meg!

- Nem jelentjük fel - vágta rá János csendesen, de ellentmondást nem tűrően. - Ha kintről tud valamit, hallgatnunk kell rá. Nem maradhatunk örökké ebben a zárt körben.

L656 felnézett, gúnyos, megfáradt mosoly suhant át az arcán.

- A gép nem felejt - sustogta rettegve. - És az Őrszemek már tudják, hogy nem egyedül vagyok.